

Καὶ πρὶν ἀκόμη ἀποφασίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον χάριν φιλανθρωπίας καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του τοῦτο, ἀποτεινόμεθα πρὸς τὴν στοργὴν τῶν πατέρων καὶ τῶν μητέρων καὶ τοῖς λέγομεν :

— "Ἄν ἀγαπᾶτε τὰ τρυφερά σας ἀγγελούδια, ἀποσύρετέ τα γρήγορα, πρὶν σὰς τὰ μαράνουν τὰ Σχολεῖα τῆς γειτονιάς.

Ἀπόμαχος.

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 24 Νοεμβρίου.

Ὁ πατριώτης οὐρανὸς ἀναστέλλει πρὸς στιγμὴν τοὺς κατάρκτας του, ὅπως μὴ ἐμποδισθῶσιν, οὐδὲ μικρὸν βραδύνουσιν οἱ βουλευταὶ νὰ προσέλθωσιν περὶ τὴν τεταγμένην ὑπ' αὐτῶν ὥραν.

Ὁ οὐρανὸς πονεῖ τὸ ἔθνος περισσότερον βουλευτῶν τινων, ὁσάκις προτιμῶσι τὸν γύρον τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τῶν γύρων τῶν νομοσχεδίων, καὶ φρονεῖ ὅτι εἶνε κρίμα καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐπιβράδυνσις τῆς ἀμώμου κοινοβουλευτικῆς λειτουργίας, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ μακρὸς αὐτῆς ὁρθρὸς εἶναι συζήτησις γεναλογικὴ καὶ παλαιολογικὴ περὶ τῆς φουστανέλας τοῦ Λαμπρυνόπουλου.

Ἡ ὁποία φουστανέλα κατετεμαχίσθη ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Παλαμῆδῃ εἰς τὰ χέρια τοῦ Δεληγιάννη· ὁ πρῶτος ἀπὸ τὰ κομμάτια τῆς ἤθελε νὰ κατασκευάσῃ μίαν πατσαβοῦραν· ἡ λέξις εἶναι ἰδική του· ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ κομμάτια τῆς ἐπεχεί-

ρει νὰ ράψῃ τὴν σημαίαν τοῦ κόμματός του. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ φουστανέλα ἐθυσιάσθη καὶ εἰς τοὺς δύο.

Τοῦλάχιστον αὐτὸς ὁ κ. Παλαμῆδης ἐμμένει πιστὸς εἰς τὸ πρόγραμμά του, τὸ ὁποῖον εἶνε δύο λέξεις : *Περὶ Δεληγιάννη καὶ δὲν ἔκαμε τίποτε.* Πάντοτε φροντίζει νὰ εὐρίσκηται ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον ἐχάραξε· σήμερον διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ, ἐπιάσθηκεν ἀπὸ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φουστανέλαν.

Καὶ κατορθώνει νὰ σηκώσῃ τὸν Δεληγιάννην, ὅστις φιλοστοργώτατα ἀναλαμβάνει νὰ πανηγυρίσῃ καὶ προσπίσῃ τὸν προσβαλλόμενον ἐταῖρόν του, μὲ ὅλην τὴν περιφρόνησιν τὴν ὁποῖαν θέλει νὰ δεῖξῃ ὅτι τρέφει πρὸς τὰ προλαλήσαντα. Ὁ κ. *Λαμπρυνόπουλος!* συχνὰ πυκνὰ ἐπανελάμβανεν εἰς τὸσον τρυφερόν τόνον, ὡς νὰ ἔλεγεν : *ἀγάπη μου!*

Παλαμῆδης τὸ κόμμα αὐτὸ στηρίζεται μόνον εἰς ψεύδη· τὰς πληροφορίας μου τὰς ἔδωκεν *ἐπίσημον* πρόσωπον : ὁ εἰρηνοδίκης Καρπαθείας. Δὲν εἶπα *φληναφίας*· αἱ *φληνάγειαι* ἀνήκουν εἰς τοὺς προαγορεύσαντας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπερωτήσεων περὶ δημοτικῶν Σχολείων, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀφοῦ ἤσυχα ἤσυχα παρέσχε τὰς αἰτουμένας πληροφορίας ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἠνεωγμένων ἐγγραφῶν μεταβάλλεται αἰφνης εἰς τὸν γνωστὸν Ζακύνθιον καταρράκτην ἱερεμιακῆς ταχυλογίας.

Ἡ φωνὴ του τρέχει, τρέχει, κατεβαίνει, ἀνέρχεται, ὀλίγον ἀκόμη, καὶ νομίζετε ὅτι λαμβάνει μέρος εἰς Ζακυνθινὸν χορὸν· ἀλλ' ὄχι περιορίζεται μόνον εἰς ἓνα λυγμόν, ἐκχύνει ἐν παράπονον, καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν ἀμαξάδα τῆς. Φωνὴ γεμάτη νάζια, φωνὴ κοκκέτα.

11 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 11 ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 378)

— Λοιπὸν ἡ νέα ἱατρικὴ θέλει νὰ καταστήσῃ ἐαυτὴν ἀναγκαίαν διὰ τῆς βίας ; εἶπεν ὁ κόμης.

— Καλῶς εἶπατε, διὰ τῆς βίας εἶναι ἡ κατάλληλος λέξις· διότι πᾶσα κατάρκτησις εἴτε πολιτικὴ εἴτε ἐπιστημονικὴ δὲν δύναται ἄνευ βίας νὰ γείνη.

— Ἡ ἱατρικὴ λοιπὸν εἶναι κατάρκτησις ;

— Κατάρκτησις ἀκριβῶς· αὕτη εἶναι ἡ λέξις, κύριε κόμη.

— Καὶ τί κατέκτησε μέχρι τοῦδε ἡ ἱατρικὴ ; τὰ καθάρσια καὶ τὰ κλύσματα ἴσως, τὰ ὁποῖα ἔλεγετε πρὸ ὀλίγου.

— Μάλιστα, κύριε κόμη· καὶ πρὸ πάντων κατέκτησε τὴν φύσιν, τὸν ἄνθρωπον.

— Τὸν ἄνθρωπον ;...

— Μάλιστα· διότι καὶ ἡ φύσις καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ᾔσαν ἀτελεῖς ἄνευ τῶν καθαρσίων καὶ κλυσμάτων.

— Οὕτω λοιπὸν διὰ νὰ εἶναι τις τέλειος...

— Ὁφείλει νὰ παίρῃ συχνάκις καθάρσια καὶ κλύσματα· μάλιστα, κύριε κόμη· καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἔχει μίαν εἰσόδον καὶ μίαν ἐξόδον, ἡ ἱατρικὴ ἐπενόησε τοὺς δύο τούτους ἰσχυροὺς μοχλοὺς διὰ τὰς δύο ταύτας θύρας.

Ὁ κόμης ἐγερθεὶς περιεπάτει ἐν τῷ θαλάμῳ· εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀνιάται.

— Θὰ μοι εἴπησ ἐπὶ τέλους, ἱατρέ, εἶπεν, ἂν συμφέρῃ εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς υγείας μου νὰ ἐπιχειρήσω ταξείδια καὶ νὰ ζήσω, ὡς ἄλλοτε, ἐνεργητικὸν βίον.

— Ταξείδια ; εἰς τὴν αὐθεντίαν σας ; ἐνεργητικὸν βίον ; ποτέ ! Αὐτὸ ἴσα ἴσα θὰ σὰς φονεύσῃ.

— Τότε τί νὰ πράξω ;

— Νὰ ἐξακολουθῇτε τὰς συνταγὰς μου μόνον, κύριε κόμη. Τοῦτο συνιστῶ εἰς τὴν αὐθεντίαν σας.

— Ὑπάγετε, ἱατρέ, καὶ ἔχει καλῶς. Μὴ ἐπανέρχεσθε πρὶν σὰς προσκαλέσω. Θὰ μοι δώσητε διὰ σήμερον συνταγὴν τινα ;

— Θὰ τὴν στείλω εἰς τὸν φαρμακοποιὸν σας.

Ὁ ἱατρὸς ἐξῆλθεν ὑπόπτως ἔχων. Ὁ δὲ κόμης μετέβη νὰ εὕρῃ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὸν Αὔγουστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ο ΔΟΓΗΣ

Τὴν ἐσπέραν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν

Καί εἶνε πικροτάτη σάτυρα κατὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως οἱ λόγοι τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Ἀλλὰ μετὰ τὰ λεχθέντα περὶ τῆς αἰθρίας καταστάσεως τοῦ τμήματος τῆς Παιδείας, ἀνευ βιβλιοθήκης, ἀνευ στατιστικῆς πληροφορίας οὐδεμιᾶς, καὶ μὲ χιλιάς ἄλλας ἐλλείψεις, τί εἶνε τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον τόσον ἀπόνως ἀναγινώσκει; Πῶς, ἐνῶ ὁμίλει περὶ σχολείων, μεταλλάξας ἀποτόμως θέμα, μετέπεσεν εἰς—τὰς φυλακὰς ἴσως τὰς ἐν Ἑλλάδι; καὶ τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο θὰ εἶνε ἐκθεσίς τις περὶ τῆς φοικώδους αὐτῶν καταστάσεως, ἀφοῦ ἐν αὐτῷ δίνων καὶ πέρνουν αἱ λέξεις δυσωδία, ἀκαθαρσία, ἀσφυξία, γυμνότης, σαθρότης, ψύχος, βροχὴ, κατάπιωσις στέγης, καὶ ἄλλα.

Καὶ ὅμως εἶνε ἐκθεσις ἀπλοῦστατα, πραγματευομένη περὶ τῆς καταστάσεως τῆς — Α' ἐν Ἀθηναίαις Δημοτικῆς Σχολῆς! **Εἰς βουλευτῆς.** Ἀφοῦ ἔχομεν τοιαῦτα σχολεῖα, θέλουμαι θεάτρον;

Ἀλλὰ σιωπῇ! ὁ κ. Λεβίδης εἶνε παρὼν, καὶ φωνάζει: — Κύριε, ὑπουργέ, κάμετε κατηγορητήριον κατὰ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων;

Καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων Λεβίδης ἐγείρεται νὰ προσπίσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἀτιμίας τῶν Σχολείων τοῦ δι' ἀπαντήσεως—δοθησομένης αὔριον.

Τελευτήρια παρατήρησις:

Ἡ ἐπιδρομὴ τοῦ χειμῶνος καθίσταται φανερά προ πάντων ἐν τῷ γυναικείῳ θεωρείῳ, ὅπου ἀφίνει παντέρημον, μέχρι, θαῦμα ἰδεῖν, καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου αὐτοῦ στοιχείου.

Τετάρτη—25 Νοεμβρίου.

Αἱ ἐπερωτήσεις εἰς ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν! ὦραία τὸ

ἦν εἶχε λάβει, ἐξῆλθεν ὁ Σανούτος ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ μετέβη εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Δόγη.

Ὅση σιγὴ καὶ νέκρωσις ἐπεκράτει τὴν ἡμέραν ἐν τῷ παλατίῳ καὶ τοῖς πέριξ, τοσοῦτος θόρυβος καὶ τοσαύτη κίνησις συνέβαινε τὴν νύκτα. Αἱ αἰθουσαὶ ἦσαν κατάρωτοι, οἱ διάδρομοι πλήρεις ἀνθρώπων. Πανταχοῦ ὁμίλοι, φωναὶ καὶ συνδιαλέξεις. Ὁ Δόγης ἐφαίνετο ἐορτάζων τὰ μεθεόρτα τῆς Ἀπόκρεως.

Μακρὸν θὰ ἦτο νὰ ἐκθέσῃ τις ἐν περιλήψει τοὺς λήρους καὶ τὰ σκώμματα, ἅτινα ἀπέτεινον πρὸς ἀλλήλους, οἱ πολλοὶ εὐπατρίδαι. Ἀλλως δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς μεσαιωνικοῖς χρόνοις πολλάκις ἀπεμνημονεύθησαν. Εἶναι γνωστὸν πῶς συνδιαλέγοντο κατὰ τὸν ΙΓ'. αἰῶνα οἱ Βενετοί, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Δουκικοῦ παλατίου.

Ἐν τινι ὁμίλῳ, φέρεται εἶπεν, ἐλέγοντο τὰ ἐξῆς.

— Ὁ λέων τοῦ ἁγίου Μάρκου βουλιμιᾷ.

— Ἀκονᾷ τοὺς ὀδόντας του.

— Χρυσόν, χρυσόν! Ἡ Βενετία μόνη εὔρε τὴν φιλοσοφικὴν λίθον.

— Τὰ ἔντομα πετῶσι διὰ τὰ στρουθία, τὰ στρουθία διὰ τὸν ἱέρακα.

— Καὶ τὰ ἔθνη διὰ τὴν Βενετίαν.

— Ἀλλὰ τὰ ἔθνη δὲν πετῶσι.

— Διότι ἡ Βενετία ἐκοψε τὰ πτερὰ των.

— Ἡ Βενετία πωλεῖ τὸν Χριστὸν καὶ ἀγοράζει τὸν Μωάμεθ.

— Θὰ κάμῃ καλὰ νὰ τοὺς πωλήσῃ καὶ τοὺς δύο.

εἶπε διὰ τὰς σημερινὰς συζητήσεις ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς.

Ἡ ἡμερησία διάταξις, ἡ περιλαμβάνουσα καὶ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ καπνοῦ νομοσχεδίου, μόλις ἀναφαίνεται περὶ τὰ τέλη διὰ τὰ δύστη, ὅπως ὁ ἥλιος ἐνίοτε εἰς τὰς πόλεις.

Δασκάλαις καὶ δασκάλοι τροχίζουσι τὴν γλῶσσαν τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ τόσον δριμύως, ὥστε ὁ νευρικός Πετσάλης ἀναγκάζεται νὰ διακόψῃ δασκαλικὸν τινα ἀπὸ τοῦ βήματος κοπετὸν τοῦ Ἱερομνήμονος, ὡς ἐξῆς:

— Σᾶς ἐστάλησαν ἄλλαις δασκάλισσαις; εἰσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ αὐταῖς; ἢ μήπως εἶνε ἀσχημότεραις;

Ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου Καπετανάκης, ἐκδιούμενος διότι δὲν ἐπρόσεξε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τινα περὶ διδασκάλων ἐπερωτήσιν τοῦ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀνέρχεται εἰς τὸ βήμα, πλήρως θυμηδίας καὶ σατυρικῶν διαθέσεων, ἀναλαμβάνων αὐτὸς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐπερωτήσιν, ἀφοῦ σιγᾷ ὁ ὑπουργὸς, καὶ ὁμίλων ἐν παρόδῳ περὶ τοῦ ἀνωφελούς τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπερωτήσεων, τὰς ἐποίας δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ ἢ κυβένησις προκαλοῦσα ἐναντίας ἐκθέσεις. Ἐρμάνει δὲ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἐπαρχοῦ Οἰτύλου, διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τινος γραμματέως Ἐπαρχείου, δολοφόνου, ὡς λέγει, τῆς Γραμματικῆς, οὗτινος ἀναγινώσκει πρὸς παράδειγμα χρυσᾷ τινα ἐπίσημα τηλεγραφήματα· τὸ τέλος ἐνὸς μόνου ἐξ αὐτῶν κρατῶ εἰς τὴν μνήμην μου!

.... Ὁ δήμαρχος Οἰτύλου οὐκ ὀλίγον ἐνδιαφέρει τῆς δημοσίας ἀσφαλείας..

Ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὁ Καπουλάκος εἶναι ἀγράμματος, εἰς βᾶρος τῆς Γραμματικῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συντασσομένων

— Ἀρκεῖ νὰ εὕρῃ συμφέρουσαν τιμὴν.

— Καὶ νὰ κάμῃ τὸν Καλίσφον νὰ ἀσπασθῇ τὸν Πάπαν.

— Καὶ νὰ μοιρασθῇ μ'αὐτὸν τὸ χαρέμι του.

Οὗτος ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ πολιτικὸς ὁμίλος· ἐξ ἄλλου δὲ τινος κύκλου ἠκούοντο αἱ ἐξῆς λέξεις.

— Κόμη, τὴν μελαγχροινὴν ἐκείνην τὴν οἰκονομεῖς, νομίζω.

— Δι'αὐτὸ ταξιδεύει τις εἰς τὴν Ἀνατολήν, διὰ νὰ μὴ στενοχωρῆται.

— Ὑπῆγες ποτὲ εἰς τὸ κυνήγιον τὴν νύκτα;

— Εἰς πόσας θέσεις, κόμη, τὴν ἐπόρθησες;

— Ὁ οἶνος τῆς Κύπρου εἶναι κεφαλοκρούστης.

— Ἀναγκάζεται τις νὰ ἀλλάξῃ κεφαλὴν.

— Καὶ τί αἰσθάνεσαι ἐν τοῦ μοναχικοῦ βίου, φίλε μου;

— Οὕτω λοιπὸν μέσα εἰς τὴν γόνδολαν! καὶ δὲν σᾶς εἶδεν ὁ κωπηλάτης;

— Ἐβλεπε πρὸς τὴν πρῶραν.

— Πολὺ βεδιασμένην διασκέδασιν ἔκαμες. Θὰ ἡναγκάζεσθαι νὰ κρατῇς τὴν ἀναπνοήν σου, ὡς κλέπτης, διὰ νὰ μὴ σὲ ἀκούσῃ.

— Μοὶ ἀρέσκουν τὰ ἔκτακτα. Καὶ ἄλλην μίαν φορὰν καθ' ὁδόν.

— Πῶς καθ' ὁδόν;

— Εἰς μίαν γωνίαν μὴ ἠρκούντως φωτιζομένην· ὑπᾶρχε πλαγία τις λιθινὴ ἀντηρίς, ἥτις ἐχρησίμευσεν ἀντὶ ὀρθίας πᾶστάδους.

ἐγγράφων. Τί θά εἶπῃ ὁ κ. Καπετανάκης, ἐάν τῷ ἀναφέρει δύο μόνον γραμμὰς — ἐκείνας μόνον ἐνθυμούμαι — ἐξ ἐπιστολῆς ἐπάρχου, εὐπαιδευτοῦ, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐκείνου, πληροῦντος τὸ ἰδεώδες τοῦ κ. Καπετανάκη; Σημειώσατε ὅτι ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποῖαν μία εὐλογημένη σύμπτωσης εἶχε φέρει ὑπ' ὄψιν, εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸ αὐτὸ δεκάστρειον ὕψος τῶν δύο κατωτέρω γραμμῶν :

— Φύσις ἀπρόσιτος, βραχὺδης καὶ ἡλιοκαής· οἱ κάτοικοι, ἀποκύημα τοῦ Χάρωνος, γῆσμα τοῦ θανάτου, τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου, αἱ οἰκίαι, μυστηριώδεις καὶ καταχθόνιοι !

Καὶ τί θά εἶπῃ ὁ κ. Καπετανάκης, ὅταν μάθῃ, ὅτι οἱ ἀπαισιῶς φεγγοειδεῖς αὐτοὶ κάτοικοι εἶναι οἱ ἀγαθοὶ ἐκλογεῖς του, καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἐγγράφῃ ὑπὸ τοῦ πρώην ἐπάρχου Οἰτύλου, ἀναισθητοῦ τὰς ἐντυπώσεις του ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας ;

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων προσπαθῶν νὰ ἐξαλείψῃ τὰς χθεσινὰς ἐντυπώσεις τοῦ χθεσινοῦ ἐλεγείου τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ της, ἀναφέρει πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι οὐδεὶς δῆμος δαπανᾷ τόσον σπουδαῖον ποσὸν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα αὐτός. Ἀλλ' ὁ κ. Ντζάνες δι' ἄλλων σπαρακτικῶν ἀνεκδότων περὶ σχολείων καὶ διμοδιδιασκάλων συμπεραίνει ὅτι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἡ θέσις εἶναι εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ὅχι εἰς πανηγυρικοὺς, τοὺς ὁποίους τονίζει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Κουτρούλης.

ΑΛΛΟΥ Η ΑΙΖΕΙ Η ΜΑΙΜΟΥ.

Θαυμάζετε πραγματικῶς ἀναγινώσκοντες κατ' αὐτὰς τὰς βουλευτικὰς περιλήψεις τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεώς μας καὶ

— Ὑπάρχουσι λοιπὸν καὶ ὄρθαι παστάδες ;
— Αὐτὰ εἶναι μικρά. Εἵμεθα ὀπίσω. Εἰς φίλος μου Οὐγγρος μοὶ διηγήθη ἀκόμη καλλίτερα.

— Δηλαδή ;
— Αὐτὴ ἦτο ποιμενὶς φυλάττουσα εἰς τὴν παραλίαν τὰς ἀμνάδας της. Ἀμα ὡς τὸν εἶδε πλησιάσαντα μὲ τὴν λέμβον εἰς τὴν ξηράν, διὰ νὰ σωθῇ, διότι ἡ ὠραιότης της, καὶ ἡ κακὴ ἰδέα, ἣν εἶχε περὶ τῶν ναυτῶν, τῇ ἐπροξένουν ἀνησυχίαν, κατέφυγεν εἰς ὑψηλὸν τι δένδρον συκῆν νομίζω, ὅπου ἐπίστευεν ὅτι αὐτὸς δὲν ἠδύνατο ν' ἀναβῇ.

— Λοιπὸν ;
— Αὐτὸς εἶχε γαμψοὺς ὄνυχας, μὲ τοὺς ὁποίους εὐκόλως ἀνερριχᾶτο. Λοιπὸν τὴν ἔφθασε, καὶ τὰ εἶπαν ἐπάνω εἰς τὸ δένδρον.

— Ἐπάνω εἰς τὸ δένδρον ;
— Μάλιστα. Μὲ τὴν μίαν χεῖρα ἐκράτει ἐν κλωνίῳ.
— Καὶ μὲ τὴν ἄλλην ;
Ὁ Σανούτος ἀκολουθούμενος, ὡς συνήθως, ὑπὸ τοῦ Μαύρου διήλθε διὰ τῶν θυρωρῶν τούτων ὁμίλων καὶ χωρὶς εἰς μηδὲν ν' ἀποτείνῃ τὸν λόγον ἐβάδισε κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς δοκιμικοὺς προβαλάμους.

— Εἶμαι προσκεκλημένος εἰς ἀκρόασιν τὴν ἐσπέραν ταύτην· εἶπε πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς φρουρᾶς ἀξιωματικόν.

— Εἶναι ἐγγράφος ἡ πρόσκλησίς σας, κύριε κόμη ;

— Μάλιστα. Ἰδοὺ αὕτη.

πολλάκις ἐρωτᾶτε ὑμᾶς αὐτοὺς : « ἀλλὰ λοιπὸν περὶ τί κατὰγίνονται οἱ κύριοι βουλευταί, ἀφοῦ ἐν ταῖς περιλήψεσι τῶν γεγονότων ἐν τῇ βουλῇ οὐδὲν ἄξιον λόγου βλέπομεν πλὴν τῶν περὶ Λαμπруνοπούλου καὶ τοῦ κλέπτου δῆθεν ὑπηρετοῦ αὐτοῦ, δι' ὅπερ ἡ *Πρωτὰ* τόσῃν πρωτὰν κατηνάλωσε ; »

Καὶ ἐξακολουθεῖ ἕτερος θαυμασιώτερος τοῦ προηγουμένου :
« Ἐχομεν λοιπὸν σύνταγμα διὰ νὰ εἵμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγινώσκωμεν τὴν *Πρωτὰν*, καὶ ὅχι μόνον τὴν *Πρωτὰν* (Τρικουπίζει βέβαια ὁ ἄνθρωπος ἀφοῦ τοιαῦτα σχήματα τοῦ λόγου μεταχειρίζεται) ἀλλὰ καὶ σελίδας ἐπερωτήσεων περὶ Λαμπруνοπούλου καὶ ὑπηρετοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ κλοπῆς καὶ λοιπά ; »

* *

Κύριοί μου, ἀπατᾶσθε. Διότι κατ' αὐτὰς ἀλλοῦ παίζει ἡ μαῖμου. Αἱ ἐν τῷ γνωστῷ βουλευτηρίῳ συνεδριάσεις εἶνε τυπικαί, διὰ τὸ σύνταγμα μόνον, διὰ νὰ ὑπάρχῃ βιβλιοθήκη τῆς βουλῆς καὶ ἔφορος καὶ λοιπά. Αἱ πραγματικαὶ ὅμως συνεδριάσεις τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς μετετοπίσθησαν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν πρωθυπουργῶν. Ἐκεῖ λύνονται τὰ σπουδαιότατα ζητήματα τῆς ἡμέρας, ἐκεῖ δηλαδὴ ἀριθμοῦνται αἱ ψῆφοι μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς, ἐκεῖ σχεδιάζονται καὶ ἐκτελοῦνται αἱ ὑποσχέσεις αἱ τεινύσαι εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν πόθων καὶ τῶν δύο κομμάτων.

Πόσον ἡ δημοσιογραφία μας εἶνε ὀπίσω ! Νὰ μὴ δύναται εἰς τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς πολιτείας νὰ παρέχῃ εἰλικρινεῖς καὶ πιστὰς ἀφηγήσεις τῶν διαπραττομένων. Πλὴν τοῦ *Αἰῶνος* καὶ τῆς *Νέας Ἐφημερίδος*, αἵτινες δίδουσι νύξιν τινα τῶν γενομένων, δημοσιεύουσι ἀριθμοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκριβεῖς, σχετικῶς βέβαια πρὸς τοὺς πόθους τῶν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν, αἱ λοιπαὶ νομίζουσιν ὅτι ὑποχρεοῦνται ἐκ τοῦ συντάγματος νὰ μᾶς λέγουσι τί ἔκαμεν ὁ ὑπὸ ὑπηρετῆς τοῦ Λαμπруνοπούλου.

* *

*

Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν καὶ τῷ ἐπέτρεψε νὰ περάσῃ.

— Συνεννοηθῆτε μὲ τὸν θαλαμηπόλον τῆς Α. Υ. κύριε κόμη.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐγνώριζε τὸν κόμητα καὶ εἶχε γνῶσιν περὶ τῆς ἀκρόσεως αὐτοῦ.

— Ἡ Α. Υ. εἶναι μέσα καὶ σὰς περιμένει, τῷ εἶπεν. Ἐμβῆτε, κύριε κόμη.

Ὁ Πέτρος Ζιάννης ἦτο ἀνὴρ πεντήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ροδόχρους καὶ εὐρωστος. Εἶχεν ἐξυρισμένον τὸν μύστακα καὶ τὸ γένειον. Ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ παρ' αὐτῷ ὁ γηραιὸς Κάρλος Μαδροζίνης, μέλος τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα.

— Καλῶς ἦλθες, κόμη Σανούτε, εἶπε τείνων τὴν χεῖρα. Ὁμιλοῦμεν περὶ σοῦ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐγὼ καὶ ὁ φίλος μου Μαδροζίνης.

— Ἡ Ὑψηλότης σας μὲ τιμᾷ, εἶπεν ὁ κόμης, ἀφοῦ εὐαρεστεῖται νὰ ἀσχολῇται περὶ ἐμοῦ.

— Καὶ δὲν ἐρωτᾷς τί λέγομεν ;

— Εἰξεύρω ἐκ τῆς εὐμενείας τῆς Υ. Υ. ὅτι καλὰ πάντοτε θὰ λέγετε.

— Ἐμάντευσε, κόμη ;

— Ἡ Υ. Υ. μὲ κολακεύει ἢ μὲ εἰρωνεύεται ;

— Ποσῶς, κόμη· καὶ εὐθὺς θὰ σοὶ τὰ ἀποδείξω.

— Ἡ Α. Υ. σῆς ὁμιλεῖ σπουδαίως, εἶπεν ὁ γέρον Μαδροζίνης.